

Stanovisko technického auditora k připomínkám provozovatele a vlastníka VaK v obci Trnová k předloženému technickému auditu

1. Strana 2 – čl. 1 odst. 1.1 Úvod

K problematice ceny pro vodné a stočné u předchozího provozovatele tj. VHS Benešov, s.r.o. chci uvést, že v r. 2012 uplatňovala tato společnost ceny (bez DPH) pro vodné 49,64 Kč/m³ a pro stočné 24,04 Kč/m³. Současný provozovatel však kalkuloval na r. 2015 cenu pro vodné ve výši 91,76 Kč/m³ a cenu pro stočné 49,62 Kč/m³. Tedy „ceny“ téměř dvounásobné a v ČR v neobvyklé výši. Samozřejmě je mi známo, že každá VH infrastruktura je svým způsobem specifická, takže bez podrobnějších analýz nelze „ceny“ mezi sebou porovnávat. Velkou „váhu v cenách“ mají zdroje na obnovu ať již ve formě odpisů, nájemného nebo „velkých oprav“ charakteru obnovy zahrnutých přímo do kalkulace. V té souvislosti podotýkám, že VHS Benešov neměl v „kalkulacích“ žádné prostředky na obnovu, zatím co současný provozovatel v kalkulaci pro vodné a stočné prostředky na obnovu má. Ty u „vody“ představují náklady 10,81 Kč/m³ a u „stoky“ 5,05 Kč/m³. Na druhou stranu VHS Benešov kalkuloval na opravy pro rok 2012 ve „vodě“ 198800 Kč, přičemž skutečnost byla 473538 Kč (současný provozovatel pak pro tuto složku kalkuloval na r. 2015 50tis. Kč. Ve „stoce“ to bylo 62tis. Kč, přičemž skutečnost byla 189378 Kč (současný provozovatel pak kalkuloval 40 tis. Kč). V r. 2012 VHS Benešov vykázal ztrátu ve výši 314 tis.za „vodu a „stoku“. Přitom jen opravy (převážně charakteru obnovy, které má hradit vlastník VaK) překročil o cca 402 tis. Kč. Obdobný důvod překročení hospodářského výsledku resp. vykazání ztráty byl z titulu vyšších oprav i v r. 2013 po dobu veřejné služby. Navíc od r. 2012 došlo k výrazným poklesům při nákupu „silové energie“. Bývalý provozovatel vykazoval náklady na el. energii ve výši 410 tis.Kč. Současný provozovatel na r. 2015 kalkuloval částku 345 tis.Kč. Přitom tato hodnota je výrazně nadsazená oproti jiným „provozovatelům VaK“.Pro r. 2016 lze spotřebu el.energie o cca 83 MWh ocenit částkou 240 – 250 tis.Kč.

2. Strana 2 – Problematika zdroje pitné vody

Technický auditor ve své zprávě úmyslně zdůraznil tuto problematiku.Chtěl poukázat na nevhodné situování zdroje vody - má být určité poučení i pro vodohospodářské orgány resp. pro vydávání souhlasu s odběrem vody z problematických zdrojů.Zdroj vody nad soutokem Sázavy a Vltavy, kdy řeka

Sázava výrazně ovlivňuje kvalitu surové vody na odběrném místě, což následně komplikuje upravitelnost této vody na vodu pitnou a zhoršuje i ekonomiku provozu. Nicméně ve zprávě auditora bylo konstatováno, že **odborně zdatný** provozovatel by se i s touto problematikou **úspěšně vypořádal**.

3. Strana 2 – 3 - „Vlastnictví“

Technický auditor musí ve své zprávě vždy konstatovat, kdo je faktickým vlastníkem vodovodů a kanalizací. Ne vždy se dá toto zjistit z veřejně dostupné databáze, neboť do „katastru nemovitostí“ se zapisují pouze nadzemní objekty, případně věcná břemena – služebnosti, které souvisí s inženýrskými sítěmi. Právě na předmětném auditu se vyskytovaly i inženýrské sítě, které dle darovací smlouvy od společnosti ALLY TRADING se staly vlastnictvím obce Trnová. Tuto záležitost neprověřoval ani „vodohospodářský orgán kraje“ při vydávání „povolování k provozování VaK“. Obdobné případy se vyskytují i v jiných krajích ČR a z tohoto důvodu je odkaz na tuto problematiku ve statí „Závěry“. Auditor rozhodně nepostupoval v rozporu se zadáním auditu, neboť měl prověřit, zda jsou uzavřeny dohody mezi vlastníky souvisejících majetků VaK. Je samozřejmé, že dle zákonů „VaK“ tuto povinnost (tj. uzavřít dohodu mezi vlastníky) mají obě strany. Také z tohoto důvodu technický auditor do statí „Závěr“ dal tento úkol jak pro obec tak i spol. SONY. Akceptuji, že i obec v tomto bodě měla mít aktivnější přístup.

4. Strana 3 – Interpretace zprávy „Státního zdravotního ústavu ze dne 21.7.2015“

Není podstatné, zda auditor doslovně cituje znění této zprávy. Ve zprávě o auditu je uvedeno - nepřímo z této zprávy vyplývá, že provozovatel není schopen provozovat předmětný vodovod v krizových situacích (viz. bod A zprávy „SZÚ“) a dále, že provozovatel neřeší příčiny problému s upravitelností, ale až jejich následky (viz. bod E – náhodné úpravy bez odborného posouzení). Auditor se domnívá, že po 38 letech působení v oboru VaK by mohl takovou to interpretaci uvést.

5. Strana 3 – Předávání podkladů

K určitým problémům s předáváním požadovaných podkladů docházelo. (přehled provozovaného majetku, účetní podklady, atd., též viz. příloha - přehled nedodaných podkladů.) O tyto podklady bylo opakovaně žádáno prostřednictvím mailové korespondence.

6. Strana 3 – „Finanční spříznění“

Jedná se o standartní formulaci jak v technických auditech, tak i ve znaleckých posudcích(v případě technického auditu odměnu za něj poskytuje objednavatel, tj. v tomto případě obec Trnová). Přičemž výše odměny není závislá na počtu zjištění vůči kontrolovanému subjektu. Technický auditor musí být nezávislý. Pokud by takto nepostupoval, hrozilo by mu vyškrtnutí ze seznamu technických auditorů. Zpráva z auditu pak může i konstatovat závady na straně objednavatele technického auditu.

7. Strana 4 – Čl. 3 odst. 3.2 – Vlastnictví VaK

Informaci o zrušení „předběžného opatření“ jsem neobdržel a tato informace není pro vlastní audit ani podstatná. Toto usnesení se netýká majetku původně vlastněného společností ALLY TRADING, ale jiného majetku VaK(majetek C.B.C.). Další vedené spory o vlastnictví majetku VaK jsem v auditu neřešil.

8. Strana 4 – 5 – Čl. 4 – Problematika provozování

Zde kontrolovaný subjekt vysvětluje, proč musel zvolit takový to způsob provozování. Technický auditor nezpochybňuje tzv. subdodavatelský systém při provozování infrastruktury VaK („outsourcing“). Tento systém využívají i jiné vodohospodářské společnosti, ale vždy na základě výběrových řízení. Provozovatelé vždy vycházejí z posouzení, zda příslušná činnost takto zabezpečovaná bude pro ně operativní a z hlediska ekonomiky výhodná. Přitom porovnávají tyto činnosti dle výše uvedených kritérií ve vazbě na systém provozování ve „vlastní režii“. Především tento „outsourcing“ využívají pro ty činnosti, kde by si musely pořizovat drahou „techniku“- pro kterou by neměly ve vlastním provozu plné využití a musely by si hledat externí zakázky („kamera“, „čistící vozy“, atd.), Pro některé činnosti pak nemají odborně způsobilé pracovníky (jako je tomu u činnosti GIS). Zde jenom připomínám, že dle stavebního zákona měli mít vlastníci „inženýrských sítí“ předmětnou infrastrukturu v digitální podobě již do 31.12.2012(upozornění pro „vlastníka“). Každý „subdodavatel“jako externí subjekt vůči provozovateli si nepochybně zisk v poskytovaných službách „účtuje“. Zde jen připomínám,že zisk nemůže vykazovat jen ten provozovatel, který tyto činnosti (doprovodné činnosti jako je doprava,laboratoř,atd.,)provádí pro regulovanou činnost tj.vodné a stočné v rámci jedné účetní jednotky(viz. např. cenový výměr č.01/2015 – bod 5).

Argumenty provozovatele proč řešil provozování této infrastruktury prostřednictvím „subdodávek“ lze částečně chápat(časová tíseň v souvislosti s ukončením provozování ze strany VHS Benešov).

Další uváděné argumenty jsou už diskutabilní,neboť „mzdy a odvody“ má pak „subdodavatel“(včetně zisku a dopravních nákladů).

Stejně tak odpovědnost za škody způsobené vůči „třetím osobám“ nese provozovatel(od toho má pojistnou smlouvu „na odpovědnost za škody způsobené provozovatelskou činností“) s tím, že „nekrytou část“ tj.tzv.spoluúčast může smluvně přenést na faktického provozovatele tj.subdodavatele.

Jen chci ještě uvést to,že pokud chci dlouhodobě provozovat nějakou infrastrukturu tak to nebudu řešit 100% pokrytím „subdodávkami“.

Ani subdodavatel totiž nebude mít zájem uzavírat „krátkodobé kontrakty“ již s ohledem na „blokaci svých kapacit“.Samozřejmě ani pro vlastní provoz VHI toto není vhodné (i když každý provozovatel může mít jiný náhled na způsob provozování).

9)Strana 5 – Pravděpodobné nadsazení provozních nákladů

Pokud jsou v systému „provozování ve vlastní režii“ (tzv.základní provozovatelské činnosti – např.obsluha zařízení)pracovníci provozovatele optimálně využiti tak obecně je tento systém efektivnější.

Vzhledem ke krátkému termínu pro zpracování auditu nemohly být „subdodavatelské činnosti“ z hlediska cenového odkontrolovány(nemohly být prověřeny jednotlivé faktury subdodavatelů).To bude případně předmětem kontroly ze strany SFÚ.

Na jednu stranu se kontrolované subjekty ohrazují vůči tomu,že auditor vyslovil domněnku „pravděpodobně“ avšak na druhé straně bez jakýchkoli důkazů tvrdí,že tyto služby žádný zisk neobsahují resp.minimální.

10)Strana 5 – 6 Čl.5,odst.5.1. - Povinnosti....

ad a)Smlouvy s odběrateli

Chápu složitosti při uzavírání smluvních vztahů. Pokud jde o informace dle §36,odst.3 bylo mi sděleno panem starostou, resp.přes smluvního zástupce (pan Kopeckij) mailem dne 4.12.2015 , že takovéto informace na obec nebyly předány.

ad b)Předmětná kalkulace na rok 2015 – viz příloha č.24 v TA

Není uvedeno,že se jedná o kalkulační období od 1.7.2015 do 31.12.2015.Je tam uvedeno, že jde o kalendářní rok 2015. Dle cenového výměru č.01/2015 mají být kalkulace zpracovány dle přílohy č.19, resp.dle přílohy 19a(obsahová náplň).“Opatření obecné povahy...” již bylo zrušeno. Navíc provozovatel neustále uplatňuje v „kalkulacích“ ř.4.1(tu může použít pouze vlastník) Jinak provozovatel měl v kalkulaci na rok 2015 již reagovat na vysokou ziskovost v roce 2014. Také by měl odpovědně zdůvodnit vysoký nárůst v externích službách (původně položka 4.5.).

ad d) Kanalizační řád však na obec předán nebyl.

ad f) Ztráty vody v roce 2014 jsou proti obvyklým ztrátám v ČR opravdu velmi nízké tj cca 1,97 %. Podíl nefakturované vody pak 5.67%.

11) Strana 7 – 9 čl. 5 odst. 5.2

ad) g) + h) + ch)

To, že v „kalkulacích“ nebyly žádné prostředky (v době provozování VHS Benešov) na obnovu resp. nájemné, tak to bylo také věcí vlastníka resp. předchozích vlastníků VHI. (nejen tedy SONY, ale také i Vodárna Trnová, resp. C.B.C.). Vlastník také sám připomíná, že tento majetek byl resp. je ve špatném stavu (uveden výčet nefunkčních zařízení). Přitom provozuschopnost a dobrý technický stav zařízení měl být také povinností vlastníka, neboť vlastník může, resp. by měl hradit nejen technická zhodnocení, investice, ale i opravy charakteru obnovy. Výjimečně s odkazem na zvláštní ustanovení zákona k dani z příjmu toto může hradit i nájemce – tzv. technické zhodnocení financované nájemcem na majetku pronajimatele – nutná dohoda. V této souvislosti bychom se museli také ptát na úroveň zpracované projektové dokumentace, jakou roli sehrál stavební dozor a investor tohoto zařízení. Předmětný majetek je totiž relativně nový.

Na straně 8 je pak konstatováno, že v r. 2013 u „stočného“ byla ztráta. Z výkazů však vyplývá, že tato ztráta z velké části je způsobena proúčtováním odpisů resp. prostředků na obnovu (ve výši 149 204 Kč), ač provozovatel tyto náklady nemůže vykazovat v kalkulacích, neboť je nedoloží ze svého účetnictví. Navíc provozovatel tyto prostředky neměl zahrnutý ani v plánované kalkulaci. Dále ve skutečnosti u stočného r. 2013 jsou překročeny externí služby o více než 200 tis. Kč (překročení nezdůvodněno ve „vyúčtování“).

ad i) problematika odečtů

V případě uváděných problémů s odečty vodoměrů mohl provozovatel postupovat i podle předchozí spotřeby. Vlastník si totiž „databázi spotřeby“ mohl vyžádat od předchozího provozovatele. Případně by se mohla využít i „směrná čísla“ s tím, že by se tento postup uvedl do fakturačního dokladu. Následně by pak došlo ke srovnání při dalším řádném odečtu.

12. Strana 9 – 10 čl. 5, odst. 5.3

Jediným legálním zdrojem prostředků na obnovu a rozvoj je v našem případě nájemné. Odpisy a tvorba prostředků na obnovu se může použít jen v těch případech, kdy vlastník si sám provozuje.

To, že nebyly akumulovány prostředky na obnovu na zvláštním peněžním účtu, je odůvodněno tím, že odběratelé byly v prodlení s placením jak záloh tak i

samotných faktur. Špatná platební morálka by však měla být řešena jinak a to např. prostřednictvím kontokorentního úvěru s tím, že případné úroky z tohoto úvěru jsou podle cenových předpisů ekonomicky oprávněným nákladem vstupujícím do kalkulací.

13. Strana 10 – 11 čl. 6, odst. 6.3 smlouvy s odběrateli

Vzor smlouvy platný pro období po 1.lednu 2014 resp. 1.4. 2014 (novela vyhlášky č. 428/2000 Sb.,) byla zaslána až dodatečně. Nicméně některé náležitosti vyplývající dle ZVAK tam chybí a problematika sjednávání cen je neustále odkazována na „opatření obecné povahy“.

ad 8) Vyjádření auditora ke kalkulaci na r. 2015 je uvedeno v předchozím textu.

ad 9) Zálohové platby.

Zde chci zdůraznit, že zálohová faktura je **daňovým dokladem**. Navíc při sjednání měsíčních záloh na celý rok vč. platebního kalendáře (pro účely DPH) umožní provozovateli to, že nemusí vystavovat fakturační doklad každý měsíc odběratelům a odpadne jim i v průběhu roku provádět odečty. Odečty se tedy provádí jednou ročně(dojde tedy ke snížení nákladů). Splatnost zálohových faktur s odkazem na „platební kalendář“ je uváděn zpravidla na poslední dekádu měsíce. Tzn., že dodávka vody je již minimálně ze dvou třetin uskutečněna. I tyto „zálohové faktury“ lze soudně vymáhat a rovněž může být z důvodu jejich neplacení přistoupeno k uzavření dodávek pitné vody. Odkaz na zákon č.274/2001 Sb. - § 9 odst. 6 písm. g) - „v případě prodlení odběratele s placením podle sjednaného způsobu úhrady vodného nebo stočného po dobu delší než 30ti dnů“. Tím je myšlen i zálohový způsob placení. V období před r.2006 možnost přerušení dodávek vody byla vázána až s prodlením úhrady konečné faktury.

14. Strana 11 – 15 čl. 7 odst. 7.2 Ceny pro vodné a stočné

ad 7.2.1) S dokladováním účetních dokladů byly největší komplikace. Jak jsem uvedl ve zprávě - „vodné a stočné“ musí být v účetnictví sledováno samostatně a nelze toto řešit tzv. podružnou evidencí tak, jak to uvádí kontrolovaný subjekt. Auditorovi nebyla tato informace o „podružné evidenci“ sdělena, když urgoval účetní podklady (zvláště za „vodu“, „stoku“, ÚV, ČOV, - dle účtů třídy 5. resp. 8, atd.). Prověření cen subdodavatelských prací je a bude velmi obtížné, neboť v ČR se prakticky nenajde provozovatel, který si i obsluhu zařízení (ÚV, ČOV) nechává provozovat externě. Pokud jde o uváděné některé dílčí subdodávky, tak v textu bylo auditorem uvedeno, že se jedná o **nepodstatné hodnoty**, které v minimální míře ovlivňují výši kalkulovaných nákladů.

Pokud jde o laboratorní služby, tak hodnota uváděná auditorem se týkala pouze vlastních laboratorních analýz - tedy bez odběrů. Přičemž i uváděná částka za odběry za 500 Kč může být považována za nadsazenou, neboť pokud odběr vzorků na přítoku a odtoku je cca do vzdálenosti do 100 m, tak se zpoplatňuje za cca 300 Kč. Pokud jde o vlastní analýzy, tak v „povolení vypouštění odpadních vod“ je provozovatel povinován dokladovat tyto vzorky 12krát za rok, tedy 24krát (nátok a odtok), přičemž fosfor a dusík má být 6krát/rok. V tom případě bez fosforu a dusíku je cena vzorku za 600 Kč. Nechci však o této oblasti dále polemizovat, **protože významně neovlivňuje výši kalkulaci** a neovlivňuje pohled na „kalkulace“ ve vazbě na **dodržování cenových předpisů**.

Problematika „**odkalování**“ - nechci zpochybňovat, ale opět jsme u toho, zda v případě **odborného provozování** by potřeba tak vysoké četnosti „odkalování“, vůbec nastala (**řešit příčiny a ne následky**).

Problematika odpadů v roce 2014.

V účetnictví uvedeny faktury od HVS Dobříš (odvoz kalu) za 10800 Kč a dále odvoz odpadu (asi „shrabky“) od AVE za 1335 Kč. Pak další faktury za tuto činnost jsou uvedeny asi pod „fakturací“ od firmy „Služby Dvořák“. Zase se dostáváme k vypovídající hodnotě údajů ve **VÚPE**, resp. jejich **věrohodnosti**.

Rok 2013 (5 měsíců) - uvedeno **0,050 t** sušiny/rok ????

Rok 2014 – uvedeno 2,590 t sušiny/rok (to se zdá být odpovídající ve vazbě na objem čištěné vody a množství nateklého BSK₅. Kal(3% ?) je převážen do lokality Dobříš. Při „přepočtu“ to vychází na cca 80 m³ kalu (objem převáženého kalu se dá snížit i s využitím mobilní odstředivky). Vzdálenost cca 20 km (tzn. celkem 40 km při sazbě 40 Kč/km u „CAS“). Dále je nutno připočítat „práci na místě – sání“. Takže na jednu jízdu (km a práce) se jedná tak cca o 2500 Kč. Při 7 – 8 jízdách (11 m³ CAS, možná se používá dopravní prostředek o jiném objemu - pak by četnost jízd byla vyšší) se jedná o náklady tak cca 20 tis. Kč. Dalším nákladem jsou náklady na „likvidaci kalu“, (tyto náklady se v ČR pohybují mezi 100 – 250 Kč/ m³, a tak máme náklady za cca dalších 20 tis. Kč. Celkem tedy 40 tis. Kč. Nechci o tom polemizovat, protože to bude věcí cenové kontroly a **navíc ani tyto náklady nejsou v kalkulaci ty podstatné**.

Strana 13 – právní služby

Tyto služby jsou pro rok 2015 kalkulovány ve výši 540 tis. Kč.

K požadovanému rozkladu právních služeb bylo sděleno Mgr. Marešovou dne 22.12.2015, že se jednalo o rozeslání 52 dopisů „neplatičům“ (tyto „dopisy“ jsou dle ceníku též zpoplatněny – 100 Kč/prvý dopis, resp. 200 Kč/druhý dopis). Tyto náklady jsou „soudně“ vymahatelné.

Dále se jednalo o emailovou a telefonickou komunikaci s neplatiči (desítky případů). Probíhalo i vyřizování reklamací – řádově desítky případů (běžná režijní činnost). Rovněž probíhala komunikace s „odborným zástupcem“ ohledně postupu při „odpojování neplatičů“ (opět tyto práce promítnuty do kalkulace ceny za „uzavření a otevření „přípojky“). Pokud nastaly zákonné důvody pro uzavření přípojky (viz. v textu výše) a pokud v „předstihu“ to bylo oznámeno odběratelům. Pak by neměl být problém s uzavřením přípojky („uzávěr“ přípojky je situován na veřejném prostranství).

K uváděné „slevě“ za dodávky vody v době, kdy voda byla prohlášena KHS za nepitnou (byla dodávána jen „pro sociální účely“) – tak podle cenových předpisů mohla být zpoplatněna.

Strana 14 – ad 7.2.3

„Podružná evidence“ – o každé službě (má být účtováno samostatně – průkazně).

Strana 15 – nadsazenost kalkulovaných nákladů

Ze zdůvodnění uvedené na této straně vyplývá, že **došlo k nepochopení cenové regulace**. Jednou ze zásad této regulace je to, že provozovatel má reagovat okamžitě na vlivy, které mají trvalejší charakter (nejsou přechodné). Má okamžitě **aktualizovat** „ceny“ v případě, že objem dodávané vody se jeví vyšší, než se předpokládalo. Za „normálního“ stavu by se dalo vycházet z objemu vyrobené vody, neboť „ztráty“ vody v „síti“ obce Trnová jsou minimální. Připouštím, že tak malé lokality s tím mohou být určité problémy. Dále **aktualizaci musí být přistoupeno v případě, že dochází ke snižování nákladů proti kalkulaci**. Argument, že provozovatel neměl finanční prostředky – viz „neplatiči“, nebudou cenové orgány s odkazem na cenové předpisy **akceptovat**. Od toho jsou tady úvěry s tím, že úrok lze jako oprávněný náklad zahrnout do „kalkulace“. Navíc v této lokalitě jsou převážně odběratelé – fyzické osoby. Takže od nich s určitým časovým odstupem tyto prostředky vč. vyvolaných nákladů provozovatel obdrží. Podnikatelů je v obci Trnová minimálně – u nich by při „úpadku“ mohl hrozit odpis pohledávky.

To, že tato **aktualizace** nebyla realizována, zapříčinila v roce 2014 **ziskovost v takové výši, jaká v ČR nemá obdoby**.

15) Strana 15 – čl. 9, odst. 9.1

Doporučení na energetický audit je z toho důvodu, že spotřeba el. energie je **příliš vysoká**. Na rozdíl od „vody“ (bude se přecházet na jiný „zdroj“) bude ČOV i nadále v provozu a je třeba se jí **náležitě věnovat**.

16) Strana 16 -18 Čl. 9, odst. 9.2 Úprava vody a dodávka pitné vody

Na dodatečný dotaz o četnosti změny dávkování PAX 18 odpověděl dne 23.11.2015 Ing. Jankovský, že od května 2015 nebyla dávka polymeru změněna. Za situace, kdy úpravnou pronikají mikroskopické organizmy, CHSK ve vyrobené vodě a v upravené vodě dosahuje hodnot nad 4 mg/l a zbytkový hliník hodnot nad 0,4 mg/l, je naprosto nezbytné prověřit možnosti změny dávkování. Dostatečnou zkouškou pak za mimořádného stavu nemůže být sklenicová zkouška demonstrována na ÚV Trnová. Z dostupných informací, které byly v rámci auditu poskytnuty, vyplývá zcela jasně, že provozovatel věnoval významně více pozornosti koncové dezinfekci na úkor přípravy suspenze, což ostatně i zpráva SZÚ považuje za nedostatečné.

Podezření, že používaný typ analýzy hliníku neposkytuje přesné výsledky, plyne z výsledků zobrazených na Obr. 2. Zatímco veškeré provozní rozborů stanovují hliník pod 0,2 mg/l, více jak polovina stanovení v upravené vodě provedených laboratoří stanovuje koncentrace hliníku vyšší, cca dvojnásobné.

17) Strana 19 – čl.9, odst.9.2. – oznamovací povinnost

Dle informace zástupce obce ze dne 9.11.(v 8.22 hodin) nebyla ještě k tomuto datu sdělena provozovatelem občanům obce zpráva o tom, že voda je závadná. Přičemž provozovatel tuto informaci od KHS obdržel dne 6.11. v 15 hodin.

Mgr.Eva Kremeníková z „KHS“ také zástupcům obce sdělila, že při náhradním zásobování se obecně **doporučuje**, aby provozovatel zabezpečil tuto dodávku v objemu 2 litry/osoba/den. Teprve dne 24.11.2015 (dle sdělení zástupců obce) bylo provozovatelem dovezeno 270 litrů v 1,5 láhvích.

18) Strana 19 – čl.10, odst.10.4 MZe

Je jasné, že v zákoně to není uvedeno – je to myšleno jako námět v případě opakovaného ohrožení zdraví lidu. **Nicméně nelze zpochybňovat povinnost odborného zástupce zajistit provozování vodovodu a kanalizace pro veřejnou potřebu na dostatečné úrovni. To, zda je odborný zástupce externista, či obsluha je zajišťována subdodavatelsky, nesmí mít vliv na kvalitu provozování a rovněž nepřenáší povinnosti zákona z odborného zástupce na jiné osoby.**

19) Strana 20 – čl.11

Nevím, kde jsem jako auditor nerefletoval na aktuální stav věci ke dni zpracování auditu (snad zrušení „předběžného opatření“).

Pokud se jedná o výtku – „jeden z členů sdružení „Čistá Trnová“ obdržel zprávu z předběžného auditu. K tomu uvádím, že v tomto případě se jedná o zástupce obce, který byl ve smlouvě o „auditu“ pověřen stykem s auditorem.

Velešín 20.1.2016

ing. Pavel Peroutka